

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er da noget værre luftigt noget.

Over en årrække er der noget med, at der bliver 5 mia. kr. i omkostninger ved et nej den 28. september. Det var ikke et eller andet, finansministeren bare kom til at sige, for han har ikke for vane at tale over sig. Aha, hvor er så f.eks. de offentlige omkostninger til omstillingen ved et ja? Hvor står de i finansloven? Er der ikke tale om, at man forsøger at udnytte fremsættelsen af et finanslovsforslag til noget ganske, ganske usmageligt, nemlig at forsøge at påvirke en folkeafstemning den 28. september 2000? Er det ikke det, der er tale om?

Mit andet spørgsmål til hr. Jan Petersen går på: Hvis nu aftalerne med kommunerne ikke bliver ændret som følge af den genforhandling, der er lagt op til fra kommunernes side, mener hr. Jan Petersen så, at den milliard, der er sat af til nye initiativer, opfylder de berettigede forventninger, regeringen har stillet i udsigt ved de folkehøringer, der er afholdt landet over? Mener hr. Jan Petersen, at med de forskellige ting, der skal løftes med puljen, er den ene milliard tilstrækkelig, hvis kommuneaftalen ikke ændres? Det synes jeg vi skal have et klart svar på.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

For nu ikke at give anledning til en på et uoplyst grundlag repetition af eurodebatten i går, og hvad jeg skulle have sagt om belastningen af statens finanser, vil jeg bare lige forklare hr. Thulesen Dahl én gang for alle, hvad jeg har beskæftiget mig med, og hvad jeg har talt om. . . . Det kan jeg se at hr. Thulesen Dahl allerede kender svaret på.

For det første har jeg sagt, at der ikke kan tænkes nogen regering, uanset sammensætning, i dette land, der ikke vil fastholde den fastkurspolitik, som vi med succes har fulgt i 18 år. Når det er givet, at det er sådan, må man forvente, at vi uden for euroen må leve med en højere rente end indenfor. Der har været et solidt fundament i de foregående 10 år til at regne på, hvad det gennemsnitligt er.

Alene den virkning af fraværet af en fælles valuta vil i forhold til den budgetlægning, vi har lavet – med forudsætning i det medlemskab, som regeringen anbefaler og håber befolkningen vil sige ja til – betyde en voksende belastning i kraft de direkte virkninger, når statsgælden skal refinansieres, og i kraft af ak-

tivitetsvirkningerne, som efter 5 år i hvert fald er 5 mia. kr. med pil opad i de følgende år.

Det er ikke det fulde regnestykke. Det skal vi ikke gennemgå her, og vi kan ikke vide, hvordan det bliver. Men det her er et rimelig sikkert regnestykke om virkningerne på statens finanser af en unødigt renteforhøjelse på ½ pct., hverken mere eller mindre. Og som udenrigsministeren påpegede i slutningen af debatten i går, har vismændene i disse sammenhænge i virkeligheden et lidt mere omfattende skøn over omkostningerne, end jeg har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hr. Jan Petersen fremhævede, at videregående uddannelser og forskning var højt prioriterede områder, og det er jo også rigtigt, at der har været forligsforhandlinger om en forskningsaftale, og at der foregår forhandlinger om videregående uddannelser.

Men hvad er sandheden om finansloven? Det er jo, at man sætter 1 mia. kr. af til et kæmpeslagsmål mellem videregående uddannelser, uddannelser i al almindelighed, forskning, ældre, trafik osv., og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad man egentlig har tænkt sig at gøre, hvis man får finansloven vedtaget i den skikkelse, som man selv har foreslået. Er det virkelig noget, Socialdemokratiet går ind for?

Jeg kan forstå, at man gerne vil have, at andre vil finde nogle penge, så vi får gjort noget ved det faldende taxameter og får gjort noget ved de udhulede forskningsmiljøer. Danmarks Forskningsråd har jo påpeget, at vi er ved at miste vores tidligere placering i førerpositionen. Så mit spørgsmål skal gå på: Hvordan kan det være, man laver et forskningsbudget, der i virkeligheden er én stor besparelse, som man får klaret ved at bruge nogle af reserverne, og så overlader man til oppositionen at prøve at finde pengene? Hvad vil man gøre, hvis man rent faktisk får vedtaget sin finanslov?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Regeringen har fremsat et finanslovsforslag med en pulje til nye initiativer på 1 mia. kr., og de, der vil være med til at anvende den milliard, er også velkomne til at medvirke til at finansiere den. Hvis fru Hanne Severinsen mener, der er brug for mere, så er fru Hanne Severinsen også velkommen til at komme med forslag, der kan finansiere det.